

Arrest

nr. 54 183 van 10 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent in 1981 in Jerevan geboren. U woonde samen met uw echtgenoot in Jerevan. De maanden voor uw vertrek verbleef u in Leninakan, in Lusakart en in Jerevan. U verklaarde dat u omwille van de problemen van uw echtgenoot mee bent gekomen naar België. Jullie problemen begonnen op de dag van de presidentverkiezingen, 19 februari 2008. Uw echtgenoot verklaarde dat hij als vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosyan de verkiezingen in het kiesbureau 7/21 in Malatsya-Sebastya had gade geslagen. Tijdens deze verkiezingen, constateerde uw echtgenoot dat een persoon, Serobyan, meerdere enveloppe in de kiesbus wou poneren. Deze persoon was een medewerker van het parket. Uw echtgenoot wou deze fraude rapporteren, maar zijn klacht werd niet geregistreerd in de registratiemap door de kiescommissie. Bij het verlaten van het kiesbureau na afloop sprak Serobyan uw echtgenoot aan en hij, samen met zijn medewerkers, sloegen hem. Uw

man gaf aan dat hij deze slagen de volgende dag was gaan melden bij de politie maar de politie liet hem weten dat ze niets konden doen omdat Serobyan een medewerker van het parket was. Op 5 maart 2008 werd uw echtgenoot door de politie meegenomen en ondervraagd over de rellen van 1 maart 2008 en vastgehouden gedurende 3 dagen. In de zomer van 2008 werd hij opnieuw opgepakt door de politie van Kentron bij het uitdelen van flyers en werd hij 2 dagen vastgehouden. Op 31 december 2008 en op 8 januari 2009 werd hij samen met zijn vriend Tigran door medewerkers van Serobyan geslagen. Uw echtgenoot verklaarde ook in september 2009 door Serobyan te zijn gearresteerd en gedurende een dag te zijn vastgehouden. Jullie verlieten Armenië met het vliegtuig op 14 december 2009. Jullie reisden via Parijs naar België. Jullie kwamen in België toe op 14 december 2009 waar jullie de volgende dag asiel aanvraagden bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot en zoon, jullie huwelijksakte, uw rijbewijs, een militair boekje en jullie diploma's.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste die zich in het administratieve dossier bevindt.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 54 182 van 10 januari 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2.1.1. In het eerste middel vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen wegens de schending van de taalrol, van artikel 57/6, eerste tot zevende lid van de vreemdelingenwet en van een substantiële vormvereiste. Hij stelt dat de delegatie aan een Franstalige adjunct om Nederlandstalige beslissingen te ondertekenen niet geldig kan zijn omdat deze adjunct geen blijkt heeft gegeven van voldoende taalkennis.

2.1.2. Artikel 57/4 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de adjuncten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het bewijs leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit de parlementaire voorbereidingen van de Wet van 14 juli 1987 blijkt bovendien dat een amendement om de commissaris-generaal van de ene taalrol te laten bijstaan door één adjunct-commissaris van de andere taalrol werd ingetrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat een adjunct-commissaris geen taaladjunct is die een eentalige chef bijstaat.

Artikel 57/2 van vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zijn adjuncten geheel onafhankelijk zijn bij het nemen van hun beslissingen. In de voorbereidende werken werd er uitdrukkelijk op gewezen dat deze adjuncten geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel. Dit betekent dat zij niet ingedeeld worden bij de één of andere taalrol in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zijn. Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de in artikel 57/6, 1° tot en met 7° opgesomde bevoegdheden worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal bijgevolg bij delegatie voor al deze bevoegdheden ook al zijn ze eentalig. De ondertekening in onderhavige zaak van een Nederlandstalige beslissing door een adjunct-commissaris die niet het bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal is bijgevolg volkomen wettig (RvS 17 oktober 2002, nr. 111.642). De door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie doet aan voorgaande geen

afbreuk aangezien een toelaatbare beschikking nog geen bewijs is van de onwettigheid van de genomen beslissing.

2.2.1. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij niet akkoord gaat met de motivering van de beslissing en dat hij op basis van zijn verklaringen voldoende heeft aangetoond dat hij in Armenië vervolgd wordt.

2.2.2. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken.

In casu werd door de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij werd aangesteld als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan. Verzoeker legde ter zake vage en tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien komt zijn naam als vertrouwenspersoon niet voor op de lijsten van het CEC. Daarnaast legden verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen af aangaande diverse kernelementen uit hun asielrelazen. Tot slot legde verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot zijn reisroute. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift. De Raad sluit zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Om dezelfde reden bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Armenië een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet."

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER